

Božanski poziv misionara

starješina Ronald A. Rasband
iz predsjedništva Sedamdesetorice

Gospodin treba svakog sposobnog mladića da se pripremi i ponovo obveže, počevši večeras, biti dostojan poziva Božjeg proroka da služi misiju.

Dobra večer moja draga braćo u svećeništvu. Večeras bih volio govoriti o misionarskoj službi. Upućujem svoje riječi velikoj vojsci mladih obnašatelja Aronovog svećeništva koji su se okupili diljem svijeta, njihovim očevima, djedovima i svećeničkim vođama koji bdiju nad njima.

Misionarski rad je tema vrlo bliska mom srcu, kao i svakom članu osam Zborova sedamdesetorice koje je Gospodin izabrao da idu »pred [njim] u svaki grad i mjesto kamo je kanio doći.«¹ Misionarski rad je krvotok Crkve i spasonosni blagoslov svima koji prime njezinu poruku.

Kada je Učitelj služio među ljudima, pozvao je ribare iz Galileje da ostave svoje mreže i slijede ga izjavivši: »Učinit ću vas ribarima ljudi.«² Gospodin je uputio taj poziv skromnim ljudima, kroz koje bi drugi čuli istine njegovog evanđelja i došli k njemu.

U lipnju 1837. prorok Joseph Smith je pozvao Hebera C. Kimballa, apostola, da pođe na misiju u Englesku. Poziv starješine Kimballa je stigao kad su njih dvojica sjedili u hramu u Kirtlandu i Joseph je govorio božanskom ovlašću: »Brate Heber, Duh Gospodina mi šapnu: 'Neka sluga moj Heber ode u Englesku i proglašava moje evanđelje i neka otvori vrata spasenja tome narodu.'«³

Taj šapat Duha primjer je kako poziv dolazi slugama Gospodina da šalju misionare na njihova polja rada.

Danas misionari idu postavljeni od Gospodina, dva po dva, noseći tu istu poruku, s istim božanskim pozivom da služe, od Božjeg proroka. Naš prorok, predsjednik Thomas S. Monson, rekao je o onima koji su pozvani služiti: »Životna misionarska šansa je vaša. Blagoslovi vječnosti vas očekuju. Vaša je povlastica ne da budete promatrači nego sudionici u svećeničkoj službi.«⁴

Na vama je red, dragi dječaci Aronovog svećeništva. Jeste li spremni i željni odraditi svoj dio? Gospodin treba svakog sposobnog mladića da se pripremi i ponovo obveže, počevši večeras, biti dostojan poziva Božjeg proroka da služi misiju.

Rado se sjećam radosti naše čitave obitelji kad su dvoje naše djece bili pozvani da služe kao cjelodnevni misionari. Uzbuđenje i iščekivanje ispunilo je naša srca dok je svaki od njih otvarao svoja posebna pisma od Božjeg proroka. Naša kćer Jenessa bila je pozvana u misiju Michigan Detroit; naš sin Christian je bio pozvan u misiju Rusija Moskva Jug. Koje ponizno i uzbuđujuće iskustvo, u isto vrijeme!

Dok smo sestra Rasband i ja imali povlasticu predsjedavati nad misijom New York New York Sjever prije nekoliko godina, divio sam kada bi misionari pristigli u New York.

Dok sam ih ispitivao o njihovom prvom danu na misiji, imao sam dubok osjećaj zahvalnosti za svakog misionara. Osjećao sam da je njihov poziv u našu misiju božanski osmišljen za njih, no i za mene kao njihovog predsjednika misije.

Nakon završetka naše misije bio sam pozvan od predsjednika Gordona B. Hinckleya da služim kao član Sedamdesetorice u Crkvi. Dio mog ranog osposobljavanja kao novog vrhovnog autoriteta uključivao je priliku sjediti s članovima Dvanaestorice dok su zaduživali misionare da služe u jednoj od preko 300 misija ove velike Crkve.

Uz poticaj i odobrenje predsjednika Henryja B. Eyringa, volio bih vam ispričati o iskustvu vrlo značajnom za mene, koje sam doživio s njim prije nekoliko godina dok je on bio član Zbora dvanaestorice. Svaki apostol drži ključeve kraljevstva i primjenjuje ih prema uputama i zaduženjima predsjednika Crkve. Starješina Eyring je postavljao misionare na njihova polja rada, a ja sam, kao dio mog osposobljavanja, bio pozvan promatrati.

Pridružio sam se starješini Eyringu jednog ranog jutra u sobi gdje je nekoliko velikih računalnih zaslona bilo pripremljeno za zasjedanje. Bio je prisutan i član osoblja iz misionarskog odjela koji je bio zadužen pomoći nam taj dan.

Prvo smo kleknuli i pomolili se. Sjećam se kako je starješina Eyring koristio vrlo iskrene riječi moleći Gospodina da ga blagoslovi kako bi »savršeno« znao gdje treba poslati misionare. Riječ »savršeno« je puno govorila o vjeri koju je starješina Eyring pokazao taj dan.

Kad je postupak počeo, slika misionara koji je trebao biti raspoređen pojavljivala se na jednom od zaslona. Kako se svaka slika pojavljivala, za mene je to bilo kao da je svaki od njih s nama u sobi. Starješina Eyring bi tada pozdravio misionara svojim ljubaznim i brižnim glasom: »Dobro jutro starješino Reier ili sestro Yang. Kako ste danas?«

Rekao mi je da bi u svojim mislima volio razmišljati o mjestu gdje bi misionari zaključili svoju misiju. To bi mu pomoglo znati gdje ih treba rasporediti. Starješina Eyring bi tada proučavao napomene biskupa i predsjednika okola, medicinske zabilješke i ostala pitanja koja se odnose na svakog misionara.

Tada bi se okrenuo prema drugom zaslonu koji je prikazivao područja i misije diljem svijeta. Konačno, kako bi bio potaknut od Duha, rasporedio bi misionara na njegovo polje rada.

Od ostalih Dvanaestorice doznao sam da je ova opća metoda tipična svaki tjedan dok bi apostoli Gospodina postavljali brojne misionare da služe diljem svijeta.

Budući da sam služio kao misionar u svojoj zemlji u misiji Istočne države prije mnogo godina, bio sam duboko dirnut ovim iskustvom. Također, budući da sam služio kao predsjednik misije, bio sam zahvalan vidjevši u svom srcu da su misionari koje sam primio u New Yorku bili poslani k meni objavom.

Nakon raspoređivanja nekoliko misionara, starješina Eyring mi se obratio dok je promišljao o određenom misionaru i rekao mi je: »Dakle brate Rasband, gdje smatrate da bi ovaj misionar trebao ići?« Bio sam zapanjen! Tiho sam ukazao starješini Eyringu da ne znam i da nisam znao da bih mogao znati! Pogledao je izravno u mene i jednostavno rekao: »Brate Rasband, pažljivo se usredotoči pa ćeš i ti znati!« S tim riječima privukao sam stolac bliže starješini Eyringu i računalnom zaslonu, i zaista sam se usredotočio!

Nekoliko puta nakon toga mi se starješina Eyring obratio i upitao: »Dakle, brate Rasband, gdje smatraš da bi ovaj misionar trebao ići?« Ja bih odredio misiju, a starješina Eyring bi me ozbiljno pogledao i rekao: »Ne, to nije to!« Tada bi nastavio raspoređivati misionare gdje bi se osjetio potaknutim.

Kako smo se približavali završetku toga zadatka slika određenog misionara pojavila se na zaslonu. Imao sam najjači poticaj, najjači toga jutra, da bi taj misionar trebao ići u Japan. Nisam znao hoće li me starješina Eyring pitati za ovog misionara, ali začuđujuće, on je to učinio. Dosta pažljivo i ponizno sam rekao: »Japan?« Starješina Eyring je odmah odgovorio: »Da, idemo tamo.« Na zaslonu se pojavila slika misija u Japanu. Odmah sam znao da misionar treba ići u misiju Japan Sapporo.

Starješina Eyring me nije pitao za točno ime misije, ali je odredio misionara za misiju Japan Sapporo.

Duboko u srcu bio sam dirnut i iskreno zahvalan Gospodinu što mi je dopustio iskusiti poticaj, znati gdje taj misionar treba ići.

Na kraju sastanka starješina Eyring mi je posvjedočio o ljubavi koju Spasitelj ima za svakog misionara određenog da ide u svijet i podučava obnovljeno evanđelje. Rekao je da po velikoj ljubavi Spasitelja njegovi sluge znaju gdje ovi divni mladići i djevojke, stariji misionari i misionarski parovi trebaju služiti. Ponovno sam toga jutra imao svjedočanstvo da je svaki misionar pozvan u ovoj Crkvi i određen ili ponovno određen u određenu misiju postavljen objavom Gospodina Boga Svemogućeg kroz jednog od ovih ljudi, njegovih slugu.

Zaključujem Gospodinovim riječima braći Whitmer koji su imali važnu ulogu u ranim danima obnove. Oni su bili svjedoci zlatnih ploča i njihova potpisana svjedočanstva sadržana su na početku svakog primjerka *Mormonove knjige*. Oni su bili među prvom skupinom misionara pozvanih od Božjeg proroka 1829. da propovijedaju evanđelje Gospodina Isusa Krista.

U uvodu 14. odsjeka Nauka i saveza navedeno je: »Svaki od trojice sinova, pošto primiše svjedočanstvo o izvornosti djela, ozbiljno se zabrinu s obzirom na svoju pojedinačnu odgovornost.«

Johnu i Peteru Whitmeru mlađem Gospodin je rekao ovo: »Jer mnogo puta ti zaželje od mene saznati ono što bi bilo tebi najvrednije.«⁵

Pretpostavljam da su se mnogi od vas mladih zapitali isto pitanje. Ovo je Gospodinov odgovor: »A, evo, gle, kažem ti, najvrednije će tebi biti da naviještaš obraćenje narodu ovomu kako bi duše privodio k meni te uzmogneš s njima otpočiniti u kraljevstvu Oca mojega.«⁶

U ovom trenutku u vašem životu, poziv za misiju od Gospodina, moji mladi prijatelji, najvažniji je posao koji možete raditi. Pripremite se sad, živite pravedno, učite od vaših obitelji i vođa Crkve, i pridružite nam se u izgradnji kraljevstva Božjeg na zemlji - prihvatite vaše božanske zadatke »u tako velebnoj stvari«.⁷ To je moja skromna molitva u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Luka 10:1

2. Matej 4:19

3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 327.
4. Thomas S. Monson, »That All May Hear«, *Ensign*, svibanj 1995, 49.
5. Nauk i savezi 15:4; 16:4
6. Nauk i savezi 15:6; 16:6
7. Nauk i savezi 128:22